

Пріоритетним визначено розвиток інфраструктури охорони здоров'я, що базується на залученні приватних інвестицій і довгостроковій взаємодії держави і бізнесу.

В Україні почала розвиватися приватна медична практика, у тому числі й на рівні первинної допомоги. Що активнішим буде цей процес, то більше довіри до нього виникатиме в населення. Своєю чергою новостворена Національна служба здоров'я України повинна сформувати чітку політику співпраці з приватно практикуючими лікарями первинної ланки, а також з приватними медичними центрами.

ЛІТЕРАТУРА:

1. Ягельська, К. Ю. Державна медицина VS приватна: у пошуках ефективного організаційного інструментарію системи охорони здоров'я у контексті економічної взаємодії. *Підприємництво і торгівля*, (27), 2020. - 76-81.

2. Петрик С.М. Форми реалізації проєктів державно-приватного партнерства у сфері охорони здоров'я. *Економіка, управління та адміністрування* 2020. № 2(92). С. 88–94.

3. Мазурок О.В. Державно-приватне партнерство як засіб підвищення ефективності системи охорони здоров'я. *Державне будівництво* 2016. № 2. URL: <http://www.kbuara.kharkov.ua/e-book/db/2016-2/doc/5/03.pdf>.

4. Бедрик І.О., Буравльов Л.О. Державне регулювання приватної медичної діяльності: організаційно-правові засади // *Економіка та держава*. – 2008. - № 6. – С. 94 – 96.

5. Буравльов Л.О. Правове регулювання державного управління у сфері приватної медичної діяльності (теоретико-методологічні засади) // *Україна. Здоров'я нації*. – 2008. - № 1 (5). – С. 62 – 64.

6. Мартишин О.О. Медична реформа в Україні: роль приватної медицини. URL: <https://www.umj.com.ua/article/115224/medichna-reforma-v-ukrayini-rol-privatnoyi-meditcini>

7. Оцінка медичної сфери. Соціологічна група «Рейтинг» URL: http://ratinggroup.ua/research/ukraine/ocenka_medicinskoj_sfery.html?fbclid=IwAR0m4bNIVvOWDHuHbeURyhi2PE3zO6nr2jpUIKtp-CacxdhzLH5xETi46M0

8. Рынок медицинских услуг в Украине. *Inventure* URL: <https://inventure.com.ua/analytics/investments/rynok-medicinskih-uslug-v-ukraine>.

УДК 35.082.22:316.342

Анастасія ІСАЄВА,
здобувачка вищої освіти 2 курсу ОС «Магістр»
ОП «Публічне управління та адміністрування»
«Маріупольський державний університет», Київ

Марина ЗЕЛІНСЬКА,
к.політ.н., доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування
«Маріупольський державний університет», Київ

МОЛОДЬ У СИСТЕМІ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ: НОВІТНІ ПІДХОДИ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Молодь в сучасному світі являє собою дуже яскравий та неоднозначний феномен. З одного боку вона є найбільш соціально активною частиною суспільства, здатною швидко пристосуватись до новітніх тенденцій в тій чи іншій сфері. Проте в умовах нестабільності в суспільно-політичному та економічному житті, на тлі фінансових криз молодь стає і найбільш уразливою частиною суспільства, що потребує соціального захисту та допомоги в соціалізації та адаптації [1; с. 48].

Свобода слова та мислення, відкритість ідей та інформації, відкриття кордонів і всебічний розвиток особистості – усе це стає можливим у сучасному світі, усе це є запорукою формування реального громадянського суспільства, основою якого має стати сучасна молодь, адже громадянське суспільство – це передусім різноманіття взаємин рівноправних і вільних індивідів в умовах ринку та демократичної правової державності [2; с. 42].

Сучасна молодь відіграє важливу роль у суспільному житті, але водночас вона є незахищеною частиною суспільства, і державі необхідно створити для неї правові та економічні умови для реалізації своїх інтересів. Вирішення цієї проблеми вимагає злагодженості та єдності суспільства, відкритості до різних думок та поглядів. Молодіжна політика – складна та багатогранна система взаємовідносин між молоддю та іншими учасниками соціально-політичного процесу розробки і впровадження молодіжної політики. У європейській практиці встановлено, що молодіжна політика передбачає активну участь молодого покоління у питаннях державного будівництва [3; с. 8].

Створення та реалізація молодіжної політики у суспільстві здійснюється у всіх сферах з урахуванням інтересів молоді та інтересів усіх суб'єктів, залучених до цієї політики. Через впровадження та створення молодіжної політики з'являється можливість активної участі молоді у формуванні держави та використанні її потенціалу для потреб суспільства. Молодіжна політика має здійснюватися з використанням кращих практик молодіжної роботи та інновацій, передбачати залучення та активну участь молоді у житті суспільства [3; с. 8].

Головну ідею реалізації державної молодіжної політики можна сформулювати таким чином: кожна молода людина повинна мати рівні умови для успішного життєвого старту: одержати якісну вищу освіту, отримати перше робоче місце, мати можливість забезпечити себе власним житлом та займатися самовдосконаленням протягом всього життя. Одними з найголовніших завдань державної молодіжної політики повинні стати: створення необхідних умов для зміцнення гарантій забезпечення прав і свобод молодих громадян, допомога молодим людям у реалізації і самореалізації їх творчих можливостей та ініціатив, залучення молоді до активної участі в економічному розвитку України, надання державою кожній людині соціальних послуг з навчання, духовного і фізичного виховання.

Держава має розробити плани та проекти які допоможуть молодому поколінню підготуватися до складних умов життя, з якими зіштовхується майже вся українська молодь, адже молодь є не лише спадкоємцем різних матеріальних та духовних благ, а й творець нової, інноваційної та прогресивної політичної та демократичної системи.

Необхідно розширювати простір, що забезпечить можливість розвитку молодого покоління, розвивати молодіжну інфраструктуру як соціальну платформу для становлення молоді з метою формування комунікаційних навичок та інноваційного мислення, що дозволить повною мірою інтегрувати молодь у нові соціальні структури, адже ключовим ресурсом для формування сталого економічного розвитку є саме молоде покоління, яке має відповідну освіту, мислення та професійні навички. Рівень освіти молоді є вкрай важливим показником, оскільки визначає напрямок розвитку суспільства в цілому [3; с. 9].

Враховуючи стрімкі глобалізаційні процеси, держава повинна готувати молоде покоління до вирішення задач не лише національного, а й глобального характеру, адже всі молоді люди згодом нести відповідальність за розбудову демократичного державного устрою та шукатимуть шляхи вдосконалення себе, суспільства та держави [3].

За умови втілення в життя цих прийомів стає можливим глобальне реформування молодіжної політики в Україні, що сприятиме подальшій інтенсифікації еволюції української держави, більш тісному наближенню напрямів державного управління до європейських стандартів, а також гармонійному розвитку української молоді, що є запорукою створення майбутньої сильної, незалежної, сучасної, демократичної, європейської країни [2; с. 46].

ДЖЕРЕЛА ТА ЛІТЕРАТУРА:

1. Краснопольська Т.М. «Механізм реалізації молодіжної політики ЄС». Вісник Донецького національного університету імені Василя Стуса, Сер.: Політичні науки. 2019. С. 47-52.
2. Жужа Л.О. «Молодіжна політика в Україні: сучасний стан і шляхи реформування». Регіональні студії. 2019. С. 41-46.
3. Драпушко Р.Г., Горінов П.В., Захаренко К.В., Міненко Є.С. «Державна молодіжна політика України в умовах Європейської інтеграції: виклики та можливості». Механізми публічного управління. 2022. С. 7-12.

УДК 331.5:339.97

Владислав КАЛІНІН,
аспірант

Маріупольський державний університет, м. Київ

**ДО ПИТАННЯ ТРАНСНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ТРУДОРЕСУРСНОГО
ПРОСТОРУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ РИНКУ ПРАЦІ**